

Αληθινή ιστορία από τὰ χρόνια του μακαριστού Ιεραποστόλου π. Κοσμά Γρηγοριάτη

/ [Θεολογία και Ζωή](#)

Βρισκόμαστε σὲ κάποιο γραφικὸ χωριουδάκι τοῦ Ζαΐρ (σημερινὸ Κογκό).

Ἡ τροπικὴ βλάστηση γύρω βρίσκεται σὲ ἔξαρση. Οἱ μπανανιὲς πιὸ κεῖ, κατάμεστες ἀπὸ καρπούς, γέρνουν τὰ κλαδιά τους κι ὁ φοίνικας δίπλα στὴν χορταρένια καλύβα καμαρώνει περήφανος γιὰ τὴν λεβεντιά του!

Συλλογισμένος καὶ πικραμένος ἓνας γέροντας Ζαΐρινὸς κάθεται ἔξω ἀπὸ τὸ ἀρχοντικό του (καλύβα), μασουλώντας ζαχαροκάλαμο.

– Μὰ γιατί δὲν μὲ θέλει ἐμένα ὁ Χριστός; ψελλίζει μὲ παράπονο. Τί κι ἂν ἔχω δυὸ γυναῖκες καὶ εἴκοσι παιδιὰ μαζί τους; Ἐγὼ θέλω νὰ γίνω Χριστιανός! Νὰ βαπτιστῶ Ὁρθόδοξος! «Ὅχι!», εἶπε ὁμως ὁ Ἱεραπόστολος, ὁ πατὴρ Κοσμάς. «Ὅχι! Ὁ Χριστὸς αὐτὸ δὲν τὸ θέλει!».

Τὰ δάκρυα κυλοῦν στὸ μελαψό, χαρακωμένο ἀπὸ ρυτίδες, πρόσωπό του. Φοβερὸ τὸ δίλημμα!

Πάλη καὶ ἀγώνας μεγάλος μέσα του. Ὅπωςδήποτε θέλει νὰ ἀσπαστεῖ τὸν Χριστιανισμό, τὴν Ὁρθοδοξία. Διακαῆς ὁ πόθος του. [\(περισσότερα...\)](#)